

134/190 B m
20-4-60 B

MINISTERIE VAN LANDBOUW EN VISSERIJ

Directie Internationale
Economische Samenwerking.

Ter behandeling in de Ministerraad
van 22-4-1960. Punt 2.

MINISTERRAAD
22 APR. 1960/2

Besproken

AAN

de heer Minister-President,
Voorzitter van de Raad van
Ministers,
Plein 1813, no. 4,
's-GR A V E R H A G E

Ons kenmerk
GS/DIES 2658

's-Gravenhage
20 april 1960

Onderwerp: aanvullend voorstel van Europese Commissie voor versnel-
ling uitvoering EEG-Verdrag.

In de ministeriële bespreking van 19 dezer werd over-
eengekomen, dat ik U schriftelijk commentaar zou toezenden
aangaande de aanvullende voorstellen van de Europese Com-
missie voor de opnemng van de landbouw in de versnelde
uitvoering van het EEG-Verdrag.

Genoemde voorstellen, die mij langs informele weg be-
reikten, hebben alleen betrekking op contingenten en
longterm-contracten. Aangenomen mag worden, dat de maatre-
gelen voor de interne tariefafbraak en de aanpassing aan
het toekomstige buitentarief, zoals die in het eerdere
Commissievoorstel voorzien zijn, ook van toepassing zijn
op de landbouw. Aangenomen mag voorts worden, dat de Com-
missie ook de produkten van annex II wenst te betrekken bij
de verlaging van het toekomstig buitentarief.

Korte inhoud van de aanvullende voorstellen:

1. de agrarische contingenten moeten binnen zes jaar (1966)
verdwenen zijn, een termijn die uiteraard samenhangt
met de voorgestelde versnelde invoering van het gemeen-
schappelijk landbouwbeleid;
2. de contingenten, die geopend zijn overeenkomstig artikel
33, lid 1 dienen in 1961 en 1962 telkens met 20% t.o.v.
het voorgaande jaar vergroot te worden; de contingenten,
die geopend zijn overeenkomstig artikel 33, lid 2 volgen
het verruimingsritme dat in dat artikel neergelegd is
(5% van nationale produktie in 1961, vermeerderd met
15% in 1962);
3. de hoeveelheden, die zijn overeengekomen in contracten
op lange termijn ex artikel 45, worden vergroot met 10%
in 1961 en met 20% in 1962;

4. voor die produkten, op welke noch het artikel over de contingentsuitbreiding noch het artikel over de longterm-contracten wordt toegepast, moeten de Lid-Staten totale invoermogelijkheden openen, die gelijk zijn aan de gemiddelde invoer uit de drie jaren voorafgaande aan de inwerkingtreding van het Verdrag, vermeerderd met 2 x 10% voor de jaren 1959 en 1960 en vervolgens met 20% 's jaars;
5. in de periode van 1963 tot 1966 geschiedt de handelsverruiming overeenkomstig beslissingen, die sectorsgewijze in het kader van de gemeenschappelijke landbouwpolitiek worden genomen.

De vraag dient beantwoord te worden in hoeverre de Commissie hiermede tegemoet komt aan de door Nederland bij herhaling gestelde eis, dat de landbouw op gelijke voet als de overige sectoren van economische activiteit bij de versnelling van het EEG-Verdrag moet worden betrokken. Reeds op het eerste gezicht is duidelijk dat aan deze eis zeker niet volledig voldaan is. Kritiek kan met name worden uitgeoefend op de volgende punten.

- a. Het stellen van 1966 als einddatum voor de afschaffing van de agrarische contingenten betekent dat men het beginsel loslaat van een gelijk afbraaktempo voor alle kwantitatieve restricties - de industriële contingenten zouden immers volgens de voorstellen van de Commissie reeds eind 1961 verdwenen moeten zijn - en dat men een verschil in behandeling van industrie en landbouw introduceert, dat o.i. door het Verdrag niet gedekt wordt.
- b. De voorstellen bevatten slechts een betrekkelijk geringe versnelling. Voor de contingenten van artikel 33 wordt niet meer voorgesteld dan het reeds in dat artikel neergelegde maximale tempo van de verruiming. Voor de longterm-contracten en voor de produkten, op welke noch art. 33 noch art. 45 wordt toegepast, wordt evenwel een niet te verwaarlozen handelsverruiming voorgesteld.
- c. Geen zekerheid bestaat er, dat de importerende Lid-Staten in de Gemeenschap niet zodanig hun toevlucht zullen nemen tot minimumprijzen en andere beschermende maatregelen, dat de contingentsuitbreiding een illusie zal blijken te zijn. De Commissie dient daarom nadere verzekeringen te geven ~~dat in de door~~ haar beoogde vergroting van de "possibilités totales d'importations" mede deze beschermende maatregelen verdisconteerd zullen worden, zodat de handelsverruiming van reële betekenis zal zijn. In dit verband is van bijzonder belang een streng toezicht op het gebruik van de minimumprijzen en de ontwikkeling van criteria, die een geleidelijke toename van de handel niet belemmeren.
- d. Onduidelijk is waarom de voorgestelde contingentsverruiming niet na 1962 zou kunnen worden voortgezet. Een buitenwerkingstellen van het verdragsmechanisme na die datum is voor Nederland niet aanvaardbaar. Wel moet de mogelijkheid worden geopend om in bepaalde sectoren,

waar de ontwikkeling van het gemeenschappelijk landbouwbeleid dit toelaat, reeds op een eerder tijdstip tot een afschaffing van de contingenten te geraken.

Deze kritiek neemt niet weg, dat de aanvaarding van bovengenoemde voorstellen, mits ook werkelijk toegepast, het stokkend mechanisme van de handelsverruiming in de agrarische sector weer in beweging zou brengen en aldus in zekere zin de verdragsmatige toestand zou herstellen. Het name is hierbij van gewicht, dat het voorstel ook de "moeilijke" marktordeningsprodukten omvat, voor welke tot dusverre geen bevredigende regeling kon worden gevonden.

Samenvattend kan gesteld worden, dat Nederland bij de komende besprekingen over de versnelling moet voortgaan met het stellen van een met andere sectoren vergelijkbare voortgang van de landbouw als een conditio sine qua non. Bij de bespreking van de voorstellen omtrent de agrarische contingenten dient bovenvermelde kritiek naar voren te worden gebracht, mede als een tegenwicht tegen de ongetwijfeld krachtige pogingen van Duitse zijde om de voorstellen te verzwakken. Uiteindelijk zal echter, in geval van een accepteren van de versnelling, met de aanvullende voorstellen voor de landbouw ingestemd kunnen worden, mits grotere zekerheid verkregen wordt omtrent het toezicht van de Commissie op de minimumprijzen en andere beschermende maatregelen (zie kritiek sub c), terwijl buitenwerkingstellen van het verdragsmechanisme na drie jaren (sub d) in de voorgestelde vorm niet aanvaard mag worden.

Ik moge U verzoeken deze materie aan de orde te stellen in de a.s. Ministerraad. Afschrift dezes deed ik aan onze Ambtgenoten en aan de meest betrokken staatssecretarissen toekomen.

DE MINISTER VAN LANDBOUW EN VISSERIJ,

